

og derefter tilslutte sig et større, et bredere, europæisk markedsområde. Det, der nu er under udvikling, synes at tendere i den modsatte retning.

Hvis regeringen gør, som den her har bebudet, bør den ikke være nøjsom og sige, at den vil tilstræbe eller lægge særlig vægt på at bevare det frie nordiske marked. Den bør gøre bevarelsen af dette frie nordiske marked til en betingelse, som fællesmarkedet må være klar over fra første færd.“

Som ordfører for det radikale venstre kunne *Hilmar Baunsgaard* tiltræde, at forhandlingerne med fællesmarkedet genoptoges. Tilslutning til medlemskab ville imidlertid fra partiets side afhænge „dels af de resultater, der er opnået ved forhandlingerne, dels af den politiske bedømmelse, vi til den tid må anlægge, når fællesmarkedet skal bedømmes som et led i en større sammenhæng. Uden en effektiv jordlovgivning skal man ikke forvente radikal støtte, radikal accept af medlemskabet, ligesom vi må understrege, at det for det radikale venstre spiller en afgørende rolle, om de andre nordiske lande har løst deres forhold til fællesmarkedet. Vi ønsker, at der i den kommende forhandlingsperiode vil blive etableret den snævrere mulige kontakt mellem de nordiske lande, og at de enkelte lande ikke i egne forhandlinger foretager skridt, der på nogen måde kan blive til gene for et andet nordisk land. Vi håber, at den danske regering vil vise en mere åbenlys forståelse for nødvendigheden af det nordiske hensyn, end det i alle faser har været tilfældet gennem de seneste år.“

Niels Westerby (LC) fandt det også rigtigt, at Danmark indgav sin ansøgning sammen med England, men tog samtidig afstand fra en dansk enegang på dette område. „Det er nu engang således, at kun 20 pct. af vores industrieksport går til fællesmarkedslandene, og at ca. 30 pct. af vores landbrugseksport går til fællesmarkedslandene, medens 80 pct. eller $\frac{4}{5}$ af vores industrieksport går til lande uden for fællesmarkedet og 70 pct. af vores landbrugseksport går til lande uden for fællesmarkedet. Det kan ikke være rigtigt at lade dansk markedspolitik ud fra økonomiske synspunkter alene diktere af hensynet til omkring en tredjedel af vores landbrugseksport og en femtedel af vores industrieksport. Det vil med andre ord sige, at ud fra økonomiske synspunkter bør der ikke blive tale om dansk enegang ind i fællesmarkedet.

Men lige så klart er der politiske betænkeligheder herved. . . .“

Før *handels- og markedsministeren* samt *stats- og udenrigsministeren* fremsatte nogle replicerende udtalelser, havde følgende medlemmer ordet: *Knud Hertling* (Grøn), *Ib Thyregod* (V), *Frode Jakobsen* (S), *Gert Petersen* (SF), *Kai Molike* (SF), *Guldborg* (V), *Poul Dam* (SF), *Jens Peter Jensen* (V), *Poul Andreassen* (Færøerne), *Poul Schlüter* (KF), *Lembourn* (KF) og *Jørgen Jensen* (KF).

Handels- og markedsministeren kom udførligt ind på de spørgsmål, som havde været rejst. Her skal kun nævnes, at det efter hans op-